

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ นับเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งของการติดเชื้อในโรงพยาบาลที่พบมากถึงร้อยละ 35-40 (Kunin, 1987) จากรายงานของศูนย์ควบคุมโรคสหรัฐอเมริกา (Centers for Disease Control and Prevention [CDC], 1992) พบว่า มีการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะมากเป็นอันดับหนึ่งของการติดเชื้อในโรงพยาบาล ร้อยละ 80 มีสาเหตุมาจากการสวนสายสวนปัสสาวะ (Warren, 1995) โดยเฉพาะถ้าสวนสายสวนปัสสาวะไว้นานจะมีโอกาสติดเชื้อเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาที่สวนสายสวนปัสสาวะไว้ ดังมีรายงานพบว่าผู้ป่วยที่ได้รับการสวนสายสวนปัสสาวะไว้นานมากกว่า 7 วัน มีโอกาสติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะได้ถึงร้อยละ 80 (Stickler, 1990) ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยทั้งทางตรงและทางอ้อม คือทำให้ผู้ป่วยต้องอยู่โรงพยาบาลนานขึ้นโดยเฉลี่ย 1 วัน ผู้ป่วยต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการรักษาการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะถึง 680 เหรียญสหรัฐต่อครั้ง และเป็นสาเหตุการตายโดยตรงคิดเป็นร้อยละ 0.1 ของผู้ป่วยติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะ (Burke & Riley, 1996) สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2535 พบการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ ร้อยละ 19.7 ของการติดเชื้อในโรงพยาบาลทั้งหมด เป็นอันดับสองรองจากการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจส่วนล่าง (ร้อยละ 20.1) ในจำนวนนี้มีภาวะแทรกซ้อนคือเกิดการติดเชื้อในกระแสโลหิตเพิ่มขึ้นอีก 1 ตำแหน่งเป็นร้อยละ 5 ของผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ มีผู้ที่เสียชีวิตจากการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะเฉลี่ยวันละ 1.2 ราย และต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาผู้ป่วยที่ติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะมากกว่า 400 ล้านบาท ต่อปี (สมพวง, คำชัยจิตร และ สุพรรณิ วาณิชยการ, 2539)

การสวนสายสวนปัสสาวะยังคงเป็นการรักษาที่จำเป็นสำหรับผู้ป่วยบางประเภท เช่น ในผู้ป่วยที่มีอาการกลั้นปัสสาวะไม่ได้ ผู้ป่วยที่มีภาวะการอุดตันของทางเดินปัสสาวะส่วนล่าง และผู้ป่วยที่ต้องได้รับการผ่าตัดของระบบทางเดินปัสสาวะ เป็นต้น (Falkiner, 1993) ผู้ป่วยที่ได้รับการสวนสายสวนปัสสาวะแต่ละรายมีโอกาสติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสาเหตุส่งเสริมภายในตัวผู้ป่วยเองหรือปัจจัยภายใน เช่น เพศ อายุ และ ภาวะการเจ็บป่วยเดิม เป็นต้น (Ayliffe, Collins, & Taylor, 1990) นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัจจัยภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น การทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกก่อนสวนปัสสาวะไม่ดีพอ การสวนปัสสาวะไม่ถูกต้องตามหลักเทคนิคปราศจากเชื้อ และมีความบกพร่องในการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนสายสวนปัสสาวะไว้

เป็นต้น (Stamm, 1992) จากการศึกษาของ จรวยพร ทะแกลัวพันธ์ (2538) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่คาสายสวนปัสสาวะ แผนกศัลยกรรม โรงพยาบาลลำปาง พบว่า มีการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะในผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะโดยนักศึกษาพยาบาล พยาบาลเทคนิค และพยาบาลวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 30.2 25.4 และ 17.6 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าบุคลากรทางการพยาบาลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ โดยเฉพาะในกลุ่มของนักศึกษาพยาบาลที่ยังขาดความชำนาญในการสวนปัสสาวะ และประสบการณ์ด้านเทคนิคปราศจากเชื้อขณะทำการสวนปัสสาวะ (จรวยพร ทะแกลัวพันธ์, 2538) ทำให้เกิดการบาดเจ็บและการปนเปื้อนเชื้อโรคในระบบทางเดินปัสสาวะ จึงเป็นสาเหตุส่งเสริมทำให้เกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะเพิ่มขึ้นได้ (เสาวนีย์ สุบรรณรัตน์, 2536) ดังนั้นแนวทางการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะส่วนหนึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อความรู้ และความเข้าใจ ตลอดจนทักษะการปฏิบัติในขั้นตอนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสวนปัสสาวะ และการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะแก่นักศึกษาพยาบาลอันเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลในหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้บรรจุเนื้อหา เรื่องการสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะไว้ในหมวดวิชาชีพการพยาบาล ของกระบวนวิชาแนวคิดพื้นฐาน และหลักการพยาบาลที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (สถาบันพัฒนากำลังคนด้านสาธารณสุข, 2538) นักศึกษาพยาบาลต้องนำความรู้ทางทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการฝึกทดลองปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญ และเกิดความมั่นใจก่อนที่จะขึ้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลบนหอผู้ป่วย สำหรับวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ลำปางเป็นวิทยาลัยพยาบาลแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ และหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) มีการสอนเนื้อหา เรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะเฉพาะในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ด้วยวิธีการบรรยาย ฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงบนหอผู้ป่วย ตามลำดับ มีอัตราส่วนของจำนวนครูพยาบาลที่ดูแลการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาล ต่อจำนวนนักศึกษาพยาบาลเป็น 1:23 และมีอัตราส่วนของจำนวนครูพยาบาลที่นิเทศบนหอผู้ป่วย ต่อจำนวนนักศึกษาพยาบาลเป็น 1:12 ถึง 1:13 (คณาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ลำปาง, 2541) ซึ่งไม่เพียงพอในการติดตามดูแล และนิเทศนักศึกษาพยาบาลอย่างใกล้ชิดทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานได้ง่าย และอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีโอกาสดูดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะได้ง่ายขึ้นจากการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล นอกจากนี้การเรียนการสอนในปัจจุบันนักศึกษาพยาบาลมีระยะเวลาจำกัดในการทำความเข้าใจในเนื้อหาความรู้ และฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการตามความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละคนจึงต้องให้ความสำคัญต่อกระบวนการในการสร้างความรู้ เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาลได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และมี

การใช้สื่อการสอนที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (มยุรี ลีทองอิน, 2539) ดังนั้นจึงมีการนำสื่อการสอนจากที่คุ้นเคยกันแต่เดิมคือ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ (overhead projector) กับแผ่นภาพโปร่งใส การใช้เครื่องฉายสไลด์กับแผ่นสไลด์ ก็ได้พัฒนามาเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer-assisted instruction [CAI]) ในการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการศึกษาเหล่านี้มีผลต่อแนวความคิดของการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ ทางกายภาพ เนื่องจากระยะเวลาการบรรยายเนื้อหาต่างๆที่เคยมีมากมายก็ต้องลดลงเพื่อจะพัฒนาระบบความคิดของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น (สุวรรณ จันทรประเสริฐ, 2538) การศึกษาจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง อาจารย์ช่วยชี้แนะ สอนและให้คำปรึกษา ให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างอิสระ (วิภา นานาศิลป์, 2539) ดังมีรายงานการศึกษาของ Vaughan (1990) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลต่อวิธีการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก มากกว่าการเรียนการสอนด้วยการฟังบรรยายในชั้นเรียน

การศึกษาที่มีการเน้นผู้เรียนเป็นหลักจำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาและนักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถทดลองปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยการใช้กระบวนการคิด แก้ปัญหาจนมีความชำนาญ คล่องแคล่ว จนเกิดเป็นทักษะ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2539) ดังนั้น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นสื่อการสอนอีกประเภทหนึ่งที่เหมาะสมกับในวงการศึกษาพยาบาลในขณะนี้ (มยุรี ลีทองอิน, 2539) เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการสอนที่มีความสามารถทำให้มีการโต้ตอบกันระหว่างนักศึกษา กับเครื่องคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา (สุพล เกียนวัฒนา, 2528) สามารถกระตุ้นความสนใจของนักศึกษา โดยการจัดทำโปรแกรมให้มีบรรยากาศที่น่าชื่นชมรวมเอาเสียงดนตรี สี สัน กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้ดูเหมือนของจริง (วารินทร์ รัตนิม, 2531) จากคุณสมบัติดังกล่าวมีการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการศึกษาพยาบาล พบว่า การเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้มากขึ้น (Farabaugh, 1990) สามารถเลือกบทเรียนและจัดกระทำในส่วนที่ต้องการศึกษาได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการทำแบบทดสอบ ทำแบบฝึกหัด หรือการทบทวนบทเรียน (Heinich, Melenda, & Russel, 1982) มีโอกาสฝึกฝนทักษะการตัดสินใจ และต้องการหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา (Lowermilk & Fishel, 1991) นอกจากนี้การนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้อย่างช่วยให้นักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติในการเรียนดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับ การนำสื่อการสอนประเภทอื่นๆ มาใช้ เช่น วิทยุทัศน์ ภาพยนตร์ แบบโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น (Calderone, 1994) รวมทั้งช่วยปรับปรุงการเรียนในด้านคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (จันทร์ฉาย เดมิยาการ, 2538) จากรายงาน การศึกษาผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในนักศึกษาพยาบาลในต่างประเทศ พบว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่ได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนด้วยการบรรยายในชั้นเรียน (Hester, 1988)

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาล ในวิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาลเรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะจะช่วยสอนเสริม

ความรู้ในเนื้อหาที่เป็นกิจกรรมการพยาบาลที่มีรายละเอียดการปฏิบัติหลายขั้นตอน และจำเป็นจะต้อง เครื่องมือต่อเทคนิคปราศจากเชื้อ ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหา แต่ละขั้นตอนด้วยเทคนิคที่น่าสนใจ โดยการยึดแนวความคิดพื้นฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ ของสกินเนอร์ (Skinner) ใช้หลักการวางเงื่อนไขแบบกระทำ (operant conditioning) และใช้หลักการ เสริมแรง (reinforcement) ช่วยให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ สำหรับคอมพิวเตอร์ช่วย สอนในแนวคิดของสกินเนอร์ได้จัดลำดับเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อยๆ จากง่ายไปยาก มีคำถามที่เร้า ความสนใจและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีภายหลังได้รับคำตอบ (สุนันท์ บัณฑิต, 2530) นอกจากนี้ ได้ยึดแนวความคิดพื้นฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ประมวลสารสนเทศ (information processing theory) ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ต้องเรียนกับตัวนักศึกษาและให้ความสำคัญต่อ กระบวนการคิดระหว่างการเรียน จึงต้องพัฒนาและใช้เทคนิคหลายรูปแบบที่จะกระตุ้นและดึงดูดความ สนใจของนักศึกษา (พรรณี ช.เจตจิต, 2538) ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นบทเรียนหนึ่ง ที่จัดกระทำไว้โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์โดยตรงมีการนำเสนอเนื้อหา โดยมีภาพ ภาพเคลื่อนไหว สื่อประสมเสียง ทำให้ดูเหมือนเหตุการณ์จริง เห็นกระบวนการชัดเจนและ น่าสนใจมากขึ้น สามารถทบทวนซ้ำและตอบสนองความสามารถในการเรียนรู้รายบุคคลของนักศึกษา ที่มีความแตกต่างกันได้ดี (กรรณิการ์ สุวรรณโคด, 2539) สามารถประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ โดยพิจารณาความสามารถของนักศึกษาจากผลการทำแบบฝึกหัดระหว่าง เรียนและแบบทดสอบภายหลังเรียนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด คือ เกณฑ์มาตรฐาน 85 / 85 (กรองกาญจน์ อนุรัตน์, 2536)

การจัดการเรียนการสอนที่ต้องการให้นักศึกษาพยาบาลมีทั้งความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และ เทคนิคเรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะอย่างถูกต้อง และ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการ ป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ โดยใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลสามารถเรียนรู้และมีโอกาส ศึกษาได้ด้วยตนเองตามความต้องการ ฉะนั้น การนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสวน ปัสสาวะ และการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะมาใช้ในการสอนเสริมจะสามารถช่วย ให้นักศึกษาพยาบาลมีความเข้าใจกระจ่างชัดเกี่ยวกับเทคนิควิธีของการสวนปัสสาวะ และวิธีการดูแล ผู้ป่วยตลอดระยะเวลาที่คาสายสวนปัสสาวะไว้ จะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่ส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาล เกิดการเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาลจนเกิดความชำนาญ ตลอดจน สามารถสวนปัสสาวะด้วยเทคนิคปราศจากเชื้อ และดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะบน หอผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องตามเทคนิควิธี จะช่วยลดปัญหาการติดเชื้อของระบบทางเดินปัสสาวะลงได้ นอกจากนี้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่จะสร้างขึ้นนี้ สามารถที่จะนำมาใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับ พยาบาลเพื่อใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือสามารถใช้ทบทวนความรู้ อันจะเป็นประโยชน์ใน การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลของระบบทางเดินปัสสาวะ ส่งผลโดยตรงต่อความ ปลอดภัยของผู้ป่วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาลเรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะ
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะ

สมมุติฐานการวิจัย

1. คะแนนจากการทดสอบความรู้ เรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะของนักศึกษาพยาบาลหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่า คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน
2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาล เรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 85 / 85

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักศึกษาพยาบาล เรื่องการสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 3 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหา เรื่อง การสวนปัสสาวะและการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวนคาสายสวนปัสสาวะ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ 2541 ถึงเดือน สิงหาคม พ.ศ 2542

นิยามศัพท์

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนด้วยตนเองที่ใช้คอมพิวเตอร์มาเป็นสื่อในการนำเสนอบทเรียนซึ่งมีตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และข้อมูลย้อนกลับได้ในทันที ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการทำตามคำชี้แจงที่ปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ทางแป้นพิมพ์ หรือเมาส์ ลักษณะเนื้อหาในบทเรียนจัดตามลำดับจากง่ายไปยาก มีแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เมื่อตอบคำถามไม่ถูกต้องมีเนื้อหาเสริมความเข้าใจก่อนเข้าสู่เนื้อหาถัดไป และหลังการเรียนรู้มีแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้

การสวนปัสสาวะ	หมายถึง การสอดใส่สายสวนปัสสาวะเข้าทางท่อปัสสาวะผ่านเข้าสู่กระเพาะปัสสาวะด้วยเทคนิคปราศจากเชื้อ เพื่อระบายปัสสาวะออกมา
การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการสวน คาสายสวนปัสสาวะ	หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยตั้งแต่การสอดใส่สายสวนปัสสาวะชนิดโฟลีย์ (Foley catheter) ผ่านท่อปัสสาวะเข้าสู่กระเพาะปัสสาวะและคาสายสวนปัสสาวะไว้แล้วต่อส่วนปลายของสายสวนปัสสาวะเข้ากับถุงเก็บปัสสาวะ เพื่อระบายปัสสาวะให้ไหลออกมาได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาด้วยระบบปิดปราศจากเชื้ออยู่เสมอ รวมทั้งการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนในระหว่างที่ผู้ป่วยได้รับการคาสายสวนปัสสาวะไว้
นักศึกษาพยาบาล	หมายถึง นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2541 วิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข